

Vlaams
Parlement

ingediend op **299** (2014-2015) – Nr. 1
25 maart 2015 (2014-2015)

Voorstel van resolutie

van Bart Van Malderen, John Crombez, Jan Bertels en
Freya Van den Bossche

betreffende het ontwikkelen van nieuwe pistes
voor de dringende en structurele financiering
van investeringen in zorg- en welzijnsinfrastructuur

TOELICHTING

Reeds verschillende malen hebben we de minister ondervraagd over dringende en structurele oplossingen voor het steeds dramatischer wordende probleem van investeringen in zorginfrastructuur. In antwoord op schriftelijke vraag nr. 373 van 12 februari 2015 van Bart Van Malderen, antwoordt de minister dat er voor 2015 geen criteria gehanteerd worden want dat er geen budget is voorzien. Hiermee bevestigt men de vrees dat 2015 integraal een verloren jaar wordt. Maar bovendien laten noch de meerjarenbegroting zoals die is goedgekeurd, noch de antwoorden van de minister toe om te veronderstellen dat er voor de volgende jaren wel een oplossing zou worden gevonden.

Uit het antwoord op de schriftelijke vraag blijkt ook dat de tekorten inzake zorginfrastructuur nog verder oplopen. Eerder raakte al bekend dat 171 rusthuizen wachten op één miljard euro aan investeringen. Nu wordt duidelijk dat ook 56 ziekenhuisdossiers, ter waarde van 1,010 miljard euro stof liggen te vergaren.

In diverse sectoren staan dossiers te wachten voor nog eens bijna 156 miljoen euro. Het gaat dan over investeringen in kinderopvang, voorzieningen voor mensen met een beperking, maar ook wijkgezondheidscentra, centra algemeen welzijnswerk (CAW's), bijzondere jeugdzorg enzovoort.

In totaal dus voor 2,2 miljard investeringen. Allemaal nodig en nuttig, alleen, heeft de minister de subsidiekraan toegedraaid.

We willen in deze twee pistes naar voor schuiven.

In plaats van naar Europa te verwijzen als probleem zou men ook Europa als oplossing kunnen gebruiken. Het plan-Juncker voorziet uitdrukkelijk de mogelijkheid om ook in zorg en welzijn te investeren. Concreet zou het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) de administratieve 'tussenpersoon' kunnen worden voor leningen vanaf 50 miljoen euro van de Europese Investeringsbank (EIB).

Een tweede piste gaat in op het probleem dat Europa de voorziene alternatieve financiering om deze broodnodige gebouwen te kunnen bouwen, maar deze buiten de begroting te houden, herclassificeert als zijnde binnen de begroting.

Dat Europa de voorgestelde constructie herclassificeert, betekent echter nog niet dat het onmogelijk is om een alternatieve piste uit te werken, waarbij de noodzakelijke investeringen in welzijn toch kunnen gebeuren zonder dat de begroting wordt bezwaard.

Europa verbiedt geen investeringen. Europa laat zelfs investeringen toe buiten begroting, mits aan een aantal voorwaarden wordt voldaan.

We stellen voor dat er vanuit de sector clusters worden opgezet voor een gemeenschappelijke aanbesteding van het ontwerp, bouw, financiering en onderhoud van de gebouwen. Door deze clustering zijn er voldoende schaalvoordelen zodat de kosten laag kunnen worden gehouden. Door een privévennootschap, aangeduid na marktraadpleging, worden de gebouwen nadien ter beschikking gesteld aan de instellingen zoals ziekenhuizen, woonzorgcentra, kinderdagverblijven, voorzieningen voor mensen met een beperking enzovoort.

En wat is dan de rol van de overheid?

De overheid zorgt in de eerste plaats voor expertise en standaardisering van de contracten en is als het ware een kenniscentrum om er voor te zorgen dat de voorwaarden opgelegd door Eurostat (statistical office of the European Union) volledig worden gevolgd.

De overheid verleent geen waarborg aan de financier van de vennootschap. Evenmin liggen er risico's bij de overheid.

Zowel het bouw- als het beschikbaarheidsrisico liggen volledig bij de privé-vennootschap.

Vermits de overheid niet participeert in het kapitaal of een deel van de financiering op zich neemt (of waarborgt), zal de financieringskost uiteraard stijgen. Ondertussen is de marktrente echter fors gezakt en zien we in de markt dat dergelijke investeringen relatief gemakkelijk een financiering bekomen, zodat die kost zeker zal meevallen. Bovendien is de maatschappelijke kost om broodnodige investeringen in zorginfrastructuur voor zich uit te schuiven, ongetwijfeld veel groter.

Bart VAN MALDEREN
John CROMBEZ
Jan BERTELS
Freya VAN DEN BOSSCHE

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gehoord de actuele vraag van Bart Van Malderen, tijdens de plenaire vergadering van 25 maart 2015, over de openstaande infrastructuursubsidies voor de welzijns- en gezondheidszorg;
- gehoord het antwoord van minister Jo Vandeuren;
- gelet op:
 - 1° de openstaande vragen voor investeringen in infrastructuur die oplopen tot 2,2 miljard;
 - 2° het actuele gebrek aan vastgelegde kredieten om deze noden te beantwoorden;
 - 3° de grote ongerustheid in de sector;
 - 4° het risico om in te boeten aan kwaliteit en capaciteit van onze zorg;
 - 5° het risico dat de factuur doorgeschoven wordt naar de zorgbehoevende Vlaming;
- vraagt de Vlaamse Regering om:
 - 1° prioritair de nodige middelen te voorzien om de broodnodige investeringen in welzijns- en gezondheidsinfrastructuur op zo'n peil te houden dat de maatschappelijke en demografische uitdagingen in deze sectoren beantwoord kunnen worden;
 - 2° in het bijzonder en hoogdringend onderstaande pistes te onderzoeken, te beslissen en te implementeren:
 - a) financiering via de Europese Investeringsbank in het kader van het plan-Juncker;
 - b) aangepaste DBFM-regelingen (Design Build Finance Maintain), te onderzoeken in nauwe samenspraak met het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) en Eurostat.

Bart VAN MALDEREN
John CROMBEZ
Jan BERTELS
Freya VAN DEN BOSSCHE